

Exclusiv

Lucrurile perfecte și pure sunt specifice Creatorului, căci El a creat totul fără defect. La sfârșitul săptămânii creației, toate erau „foarte bune” (Geneza 1:31). Amestecul este invenția diavolului. Aceasta pentru că este suficient de inteligent ca să-și dea seama că nu poate dintr-o dată să schimbe nici imaginea nici conținutul lucrurilor create. În fond, este și el la fel de exclusivist. Îi plac lucrurile absolute, numai că este împotriva la tot ceea ce a creat Dumnezeu.

Să analizăm împreună felul în care gândim și acționăm faptic, pentru a nu fi înșelați, pentru că cel rău dorește mult să înșele oamenii încă din primii ani de viață, ani în care Creatorul a rânduit ca ființele ce-I poartă chipul să ajungă la maturitate și o asemănare cu El. Iată de ce, atât Dumnezeu, cât și diavolul investesc mult în formarea copiilor. Prin explicațiile acestui proverb, vreau să vă învăț să fiți exclusiviști, asemănându-vă cu Dumnezeu, ceea ce înseamnă că toată viața să doriți și să faceți „numai bine”.

Să slujiți „numai Domnului”, după sfatul dat evreilor de Samuel. Ei l-au ascultat și „... au scos din mijlocul lor Baalii și Astarteele și au slujit numai Domnului.” (1 Samuel 7:4). Pentru că Samuel a fost exclusivist toată viața, a venit în fața poporului cu același sfat și la bătrânețe: „Temeți-vă numai de Domnul și slujiți-I cu credincioșie din toată inima voastră; căci vedeți ce putere desfășură El printre voi.” (1 Samuel 12:24). Și dacă vă întrebați de ce trebuie să fim exclusiviști în slujirea sfântă, amintiți-vă de cuvintele Domnului Isus, care a zis: „Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt sau va ține numai la unul și va nesocoti pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.” (Luca 16:13).

Să știți că drumul spre rai este exclusivist încă din faza de proiect, așa cum anunța Domnul prin profet: „Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea Sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea...” (Isaia 35:8) La sfârșitul acestei căi înguste, înainte de a intra în cetatea eternă, este o altă poartă exclusivistă: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.” (Apocalipsa 21:27)

La sfârșitul istoriei, va fi exclusivitate și în peisajul din afara Împărăției lui Dumnezeu. Atunci diavolul își va atinge la cota cea mai mare dorințele lui, la fel de exclusiviste ca ale lui Dumnezeu. În prezentarea imaginii înșelătoare a sistemului de amăgire demonică, este scris: „Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în

cartea vieții Mielului, care a fost junghiat” (Apocalipsa 13:8). Așa a fost și în vremea potopului: exclusivitate în corabie, exclusivitate în afara ei. Acea separare totală a fost dată de ascultarea totală a lui Noe, care „...a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu” (Geneza 6:22), dar și a celor din jurul lui: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.” (Geneza 6:5)

În anticiparea separării exclusive de la urmă, vă recomand o ascultare absolută, așa cum a afirmat Balaam că trebuie ascultat Dumnezeu, când a zis: „Să-mi dea Balac chiar și casa lui plină de argint și de aur, și tot n-aș putea să fac nici un lucru, fie mic fie mare, împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului meu.” (Numeri 22:18). Dar pentru că nu a rămas exclusivist, „Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a zis: «Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune.»” (Numeri 22:20). Din nefericire, el a continuat să amestece lucrurile, condus de lăcomie, iar în final, sângele lui a fost amestecat cu cel al madianiților care l-au corupt.

Trebuie să vă fie clar că nu se poate oricum, că nu se poate să te pui bine și cu unii și cu alții. Păcatul și cei răi nu pot fi aprobați niciodată, de aceea s-a plâns Ahab lui Iosafat de un proroc al Domnului: „Nu ți-am spus că el nu proorocește nimic bun despre mine, ci proorocește numai rău?” (1 Regi 22:18). Se poate spune de bine numai de cei ce se leapădă total de rău, așa cum sfătuia psalmistul: „Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.” (Ps. 37:8)

Așadar, nu uitați niciodată principiul exclusivității: Dumnezeu n-are nimic cu diavolul, dar nici binele cu răul, după cum viața este împotriva morții și moartea împotriva vieții. În acest scop: „Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine.” (Romani 12:9) și urmați sfatul apostolului Pavel care a zis: „Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai de grabă osândiți-le. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns. Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală, este lumina.” (Efeseni 5:10-13).

Pastor IOSIF ANCA
Biserica Penticostală
„Betel”, Arad

„Dorința celor neprihăniți este numai bine; dar așteptarea celor răi este numai mânie.”
(Proverbe 11.23)